

Italie - Zajímavé odbočky

Jana a Jiří Chválovi

Někdy je vhodné odbočit , aneb cestu na jih Evropy do Itálie není nutno zvládnout na jeden záťah a je lépe zastavit na zajímavých místech .

Heldenberg

Překračujeme- li hranice při cestě na jih ve Znojmě a miníme pokračovat dále přes Vídeň , nabízí se odbočit ve městě Hollabrunn , které je vzdálené asi 23 km od hraničního přechodu , asi 10 km jihozápadně ve směru na Ziersdorf a následně ve směru na

Vídeň navštívit zajímavé místo Kleinwetzdorf s návrším Heldenberg . Místo je inzerováno jako výletní tip vzdálený jen 30 minut od Vídně . Celý areál původně začínal jako ojedinělý památník postavený na počest c.k. rakouské armády , nyní však je jeho obsah podstatně rozšířený . Je zde jezdecká škola slavných lipiciánů , sbírka starých aut , expozice živých sokolů a neolitické pohřebiště . Lze zakoupit vstupenku pro všechny cíle , anebo volit pouze to , co nás zajímá . Předmětem našeho zájmu je památník druhého největšího českého válečníka po Žižkovi (zúčastnil se 17 tažení , byl 7 x raněn , obdržel 146 vyznamenání , aktivně sloužil Rakousku 72 let ač při vstupu do armády byl dvakrát odmítnut pro celkovou tělesnou slabost) , polního maršála Radeckého . Po zaplacení 5 Euro se parkem dostáváme k vlastnímu památníku . Jeho iniciátorem a investorem byl armádní dodavatel (v podstatě zbohatlík) Josef Pargfrieder , který si tímto splnil své přání , být pohřben v blízkosti slavného maršála a i dalšího maršála Maximiliana Wimpffena (který mu rovněž dlužil velký obnos – viz dále) . Nejen , že investoval do vybudování památníku , který navíc obsahuje desítky soch rakouských vojevůdců (celek působí trochu kýčovitě) , ale byl ochoten uhradit za maršála Radeckého jeho nemalé dluhy (je možné , že to spíše byly dluhy jeho manželky) . Podmínkou bylo , že maršál souhlasil s tím , že bude moci nakládat s jeho ostatky tak , jak se nakonec stalo . Císař FJI choval k maršálovi takový obdiv , že ho chtěl nechat pohřbit vyjímečně v kapucínské hrobce ve Vídni , místě posledního odpočinku Habsburků . Pargfrieder se však prokázal písemnou dohodou (závětí) , císař ji respektoval a osobně v roce 1858 velel smutečnímu konduktu 20.000 vojáků , kteří provázeli maršála na jeho poslední cestě . Pohřeb trval údajně 5 dnů . Na náhrobku je uvedeno , že se maršál narodil v Třebnicích v Čechách . Místo jeho narození , nepřístupný místní zámek , který je součástí zemědělského areálu , není zvnějšku nijak označeno (snad uvnitř je tato skutečnost připomenuta) ; teprve v roce 2016 byla v blízkých Sedlčanech odhalena pamětní deska . Snahy o vrácení jeho umělecky zdařilé sochy na Malostranské náměstí v Praze (socha naštěstí nebyla v roce 1918 zničena , ale pouze uložena v lapidáriu Národního muzea) zatím vyznívají naprázdno . Po smrti maršála Radeckého se již nenašel žádný jiný schopný rakouský vojevůdce a Rakousko již jen prohrávalo .

Maltatal

Uvažujete – li přechod do Itálie přes Tarvisio , nabízí se před překročením hranic v rakouském Villachu odbočit severozápadním směrem přes Seeboden a Gmünd do údolí Malta a odtud vysokohorskou silnicí Malta Hochalmstrasse k přehradě Kölnbreinspeicher ve výšce 1902 m . Vlastní zásadní stoupání o délce cca 14,4 km (převýšení 1000 m) začíná asi 12 km za Gmündem mýtnou bránou a je zpoplatněno částkou cca 18,5 Euro . Přijedete – li po 18 hodině (do 7 hodin ráno) , je vjezd volný . Silnice je otevřená od května do poloviny října . Provoz je řízen semaforem , je zde několik tunelů , nejzajímavější je zatočený a se stoupáním . Cesta končí na parkovišti u 200 m vysoké hráze (nejvyšší v Rakousku) . Přehrada je kompletována přečerpávací elektrárnou a celá oblast již působí svým vysokohorským prostředím – jsme v Národním parku Hohe Tauern s možností vysokohorských túr různé obtížnosti . Je zde rovněž exkluzivní vysokohorský hotel , dle našeho názoru lze vpravo za hotelem (šotolinová cesta končící u běžné chaty) přespat , ale nezkoušeli jsme to (dle nám dostupných informací lze v Rakousku volně nocovat s obytným autem / nikoliv kempovat / všude , vyjma Vídně a Tirol) . U hráze je instalován zvukový automat , který Vás za 1 Euro (i český)

seznámí s celou přehradou . Lze navštívit vnitřek vlastní hráze s placeným průvodcem . Vstup na vyhlídkovou plošinu na koruně hráze (skleněná podlaha – pohled do hloubky 200 m) je zdarma . Za pobyt po jakoukoliv dobu se neplatí (platí se pouze za vjezd) . Snad by měla probíhat kontrola zaplacení při výjezdu , ale běžně se tak neděje . V době delšího denního světla lze návštěvu po 18 hodině doporučit a na noc sjet do Gmündu se středověkým hradem (parkoviště pod hradem) . Večer můžete zakončit procházkou krásně osvětleným městem a ráno navštívit museum Porsche .

Passo San Boldo

Jedeme – li do Itálie směr nejbližší pobřeží , tj. do oblasti Benátek , vyplatí se na úrovni Udine odbočit vpravo na Pordenone a pokračovat na Vittorio Veneto . Dostáváme se tak do hornaté části bojiště na Piavě . Zde bylo třeba zásobovat Rakousko- uherskou armádu směrem do údolí Val Belluna . V cestě však stála téměř kolmá stěna asi 80 m uzavírající údolí od jihu .

V době 1.2.2018 – 1.6.2018 zde byl vybudován Rakousko – uherskými ženisty přechod do sedla Sant Ubaldo (jak se sedlo tehdy jmenovalo) z obce Tóvena do obce Trichiana .

Dodnes je stavba na silnici SP 635 považována za technický unikát . Protože se na internetu objevují nepřesné informace , které vzbuzují obavy (jako že v tunelech je na stropě barva od projíždějících aut , autobus se může vzpříčit , atd .) odstavujeme na úpatí jižního svahu u restaurace naše obytné auto a dále se vydávám na kole . Značka uvádí zákaz průjezdu obytných aut , zákaz přívěsů a omezuje výšku na 3 m. Po šestikilometrovém stoupání serpentinami silnice končí stěnou , na které je vybudováno pět smyčkových tunelů (v tunelu se vozovka otáčí se o 180°) a šest mostů . Pak následuje vrchol stoupání – sedlo ve výšce 706 m nad mořem . Tunely jsou osvětleny , provoz je řízen semaforem a rychlost je omezena na 30 km /hod . Ne vždy se dá všem informacím věřit : viděli jsme relativně velké obytné auto s italskou SPZ , které tunely projíždělo . Takže si to příště zkusíme . Sklon vozovky je do 12% , protože se předpokládalo , že tudy budou dopravovány kanony . Silnice je také nazývána cestou 100 dní , neboť byla v této krátké době postavena válečnými zajatci , starci , ženami a dětmi . Tito chudáci se střídali v trojměnném provozu v počtu cca 1400 osob . Jeden český motorkář vyslovil svoji představu o tom , že po silnici se po dokončení pohybovaly dva proudy oslíků – jeden s municí nahoru a druhý s rakvami vojáků dolů . Nebylo to asi tak doslova , ale něco na tom bude .

Bibione

V Bibione byl již každý , ale pokud chceme pouze nahlédnout , lze doporučit začátek září , kdy se zde odbývá místní vinobraní – říkají tomu Septemberfest (v roce 2018 byl 35 . ročník ; aktualizované info na netu) a centrum je na Piazzale Zenith . Systém je takový , že zakoupíte za 4 Eura nádobu (použitelné jsou snad i z předešlých ročníků) a v době od 19 hodin můžete konzumovat (bílé nebo červené) co snesete . Samozřejmě je prodej místních specialit . Druhý den prodloužený večer končí asi 15 minutovým ohňostrojem . Pokud máte zájem o trh , ten je pak v Bibione vždy v úterý (jsou zde i česky psané poutače) . Výhodou jsou již značně uvolněné pláže a volné cyklostezky (cca 15 km) . Pozor : na centrálním parkovišti nelze být s obytným autem v době od 22 – 7 hodin ráno . Zajímavost : Italové pečou pizzu obvykle již v elektricky vytápěných pecích , zatímco u nás ještě uvidíte klasické italské vytápění dřevem .

Portogruaro a Concordia Sagittaria

Bibione historickými památkami neoplývá - prakticky tam nejsou žádné . Chceme – li si spravit chuť z pohledu na Itálii , doporučujeme navštívit blízké město arkád Portogruaro , které v centru nabízí krásnou procházku podél řeky Lemene s mlýny z XII. století (nyní umělecké galerie) a paláci v goticko – benátském stylu . Trochu to připomíná Benátky , avšak bez přemíry turistů , ale včetně krásných taveren . Budeme – li zde ve čtvrtek dopoledne , můžeme navštívit místní trh . Pokud ještě toužíme po nějaké historii , lze odjet do 2 km vzdáleného městečka Concordia Sagittaria s vykopávkami starověké římské kolonie z I. století před naším letopočtem .

Moravské pole

Vracíme – li se z Rakouska podél slovenské hranice do Břeclavi , nemůžeme minout před obcí Dürnkrut pomník připomínající bitvu dne 26.8.1278 , kde byl (údajně klasickým českým způsobem – zradou) poražen a přišel o život Přemysl Otakar II. , král železný a zlatý (spíše železný) . Zjistíme , že Moravské pole není na Moravě a že kdyby bitva dopadla jinak , ale dějiny neznají „ kdyby“ .